

REFERAT

fra KODA's ordinære generalforsamling tirsdag den 28. april 2009, kl. 15.00 i KODA.

*

DAGSORDEN

Ifølge § 17 i KODA's love er der følgende dagsorden:

1. Beretning om årets virksomhed

2. Fremlæggelse af regnskabet for 2008 med status pr. 31.12.2008

3. Valg af rådsmedlemmer

Ifølge lovene afgår efter tur komponist Klaus Ib Jørgensen og musikforlægger John Rasmussen.

Dansk Komponistforening indstiller Klaus Ib Jørgensen til genvalg.

Dansk Musikforlægger Forening indstiller musikforlægger Jørgen Andresen til valg.

Torben Kjær er fratrukket KODA's råd, og DJBFA indstiller Pia Raug til valg for resten af Torben Kjærs valgperiode frem til 2010.

Franka Abrahamsen er fratrukket KODA's råd, og DJBFA indstiller Susi Hyldgaard til valg i stedet for Franka Abrahamsen.

4. Valg af revisorer

Ifølge KODA's love § 21, stk. 2 vælges på generalforsamlingen blandt medlemmerne fire kritiske revisorer. Valget af de kritiske revisorer gælder for et år. Genvalg kan finde sted.

Danske Jazz-, Beat- og Folkemusikautorer indstiller Jesper Reginal Petersen til genvalg.

Danske Populærautorer indstiller Lasse Lunderskov til valg.

Dansk Komponistforening indstiller Morten Olsen til genvalg.

Dansk Musikforlægger Forening indstiller Lars Sjelle til genvalg.

5. Forslag fra medlemmerne

Henvendelse fra N. Vagn Nielsen

Der henvises til N. Vagn Nielsens brev af 10. februar 2009 (bilag 11.281), som kan læses på KODA's hjemmeside, www.KODA.dk under Nyheder.

6. Eventuelt

Forslag fra medlemmernes side skal være rådet i hænde senest den 1. marts i det år, hvor generalforsamlingen skal holdes. Opmærksomheden henledes på, at kun medlemmer, der kan legitimere sig, har adgang til generalforsamlingen.

*

På vegne af KODA's råd bød formanden **Ivan Pedersen** velkommen til generalforsamlingen og foreslog, at forsamlingen indledte med at synge den omdelte sang "Svantes lykkelige dag". Herefter foreslog formanden valg af advokat **Erik Nyborg** som dirigent. Der var ikke andre forslag, og Erik Nyborg var valgt.

Dirigenten takkede for valget og konstaterede, at generalforsamlingen i henhold til KODA's loves § 13 var lovligt indkaldt og varslet. Traditionen tro foreslog **dirigenten**, at beretning om årets virksomhed og regnskabs gennemgangen blev sat til debat under ét efter regnskabs aflæggelsen. Forsamlingen tilsluttede sig forslaget.

Ad punkt 1 – Beretning om årets virksomhed

Formanden gav følgende beretning:

"Allerførst tak for fremmødet og endnu en gang velkommen til KODA's generalforsamling. I har allerede fået den skriftlige årsberetning sammen med KODA/DK, som der også findes eksemplarer af i salen. Man får lyst til at citere Jyllands-Posten: "Hvis I vil vide mere". Den er nemlig god og den skal jeg derfor ikke gentage, men i stedet fokusere på nogle væsentlige eller overordnede punkter, som jeg synes er signifikante for KODA's situation, beskrivende for vort arbejdsår og markante for selskabets nuværende status i forhold til det fremadrettede arbejde.

Et sentimentalt tilbageblik

Inden vi kaster blikket på 2008, kunne jeg godt tænke mig af rent sentimentale grunde, lige at hente nogle eksempler på KODA data fra tidligere. Her i 2009 kan vi nemlig fejre et lille jubilæum. For præcis 25 år siden uddelte vi nemlig for første gang støtte fra de nationale midler til de tilsluttede medlemmer: Man havde dengang afsat samlet 56.000 kr. (103.000 i nutidskroner) til de dengang godt 1700 tilsluttede. I dag uddeler vi 1.5 mio. kr. til de tilsluttede. KODA fordelte dengang 13 mio. til de danske medlemmer (24 mio. i nutidskroner.) her i mellem var ca. 600 ordinære medlemmer - og ingen enkeltperson nåede i 1984 op på at få udbetalt mere end 150.000 kr. i KODA vederlag. Jeg løb selv ind i et hit dengang (1984) og for det modtog jeg kr.: 5.788,60 kr., og det var faktisk her det gik op for mig, at grundigheden i forvaltningen herhjemme medførte, at ned gennem Europa kunne andre rettighedshavere til selvsamme sang hæve 30.387 kr. *tilsammen* for salg i Danmark (året før sendte sangen 57.750,- sydpå). Senere i livet forstod jeg, at KODA's akkuratesse og omhu kunne jeg da sagtens have haft gavn af, hvis den havde været almindeligt udbredt til en række af KODA's søsterselskaber ude i verden.

Var dele af KODA's virkelighed ret anderledes i 1984, - da man holdt generalforsamling på Egmontkollegiet for de 23 fremmødte - så var der altså også ligheder. KODA arbejdede også dengang med vedtægtsændringer, der ligesom nu var forårsaget af EF. Man kunne ikke i sine vedtægter forlange at medlemmerne SKULLE vær bosat i DK. Vi var – som nu - i clinch med

de kommercielle radioer om betalingen, og skulle i gang med at finde nogen ordninger for en række nyudviklede forretningsområder – fx fællesantenne - og kabel-anlæggene, der var på vej frem. Udbyderne af disse tjenester, der jo genererede ekstra indkomst oven på licensen - kunne ikke lige se, hvorfor de skulle af med noget af gevinsten til rettighedshaverne til indholdet.

Arbejdet med disse dengang nye områder peger direkte og langt frem imod dette års rekordregnskab.

2009 et historisk regnskab

"Ordet "historisk" er et stort ord at bruge om et forvaltningsselskab regnskabsår. Men med en velgennemført drejning af hele virksomheden og af opfattelsen af KODA såvel på hjemmebanen som i det store udland, hvor lille Danmark er blevet meget synligt samt et forrygende resultat, så er ordet på sin plads. Dette er en af de situationer, hvor man siger: Sådan et år har vi ikke haft før."

Som man kan se af tallene i årsrapporten har KODA udviklet sig kolossalt. KODA har haft et rekord år – igen fristes man til at sige, men i år helt udtalt: et rekordår. Denne gang har man til knapt 13.000 autorer fordelt 152 mio. kr. I gennemsnit 11.700 kr. pr medlem, eller hvis man udregner det på de, der faktisk har fået sendt en check: 43.430,- kr. pr. (danske) KODA medlem.

Bare lige overordnet:

- Indtægter knapt 640 mio. (stigning 30 pct. i forhold til 2007)
- Omkostninger 63 mio. (stigning 12,5 pct. kontra 2007)
- Resultat godt 575 mio. (stigning knapt 32 pct. kontra 2007)

Forandringer og udfordringer

Vi har haft et mere end travlt år præget af generelt godt samarbejde i rådet og gode fremadrettede debatter med udbredt vilje til at tænke nyt.

Udover vedtægtsændringerne og det vigtige internationale område – begge emner, som jeg senere vender tilbage til – er meget af administrationens og rådets tid investeret i de mange konkrete resultater af den nye strategi vi vedtog 2007. KODA har opprioriteret innovation, partnerskaber og nye samarbejder.

Derfor har vi året igennem behandlet en lang række nye planer, aftaler og projekter og blandt dem aktiviteter, der – som noget ret vigtigt – finder nye penge til medlemmerne i et ellers vigende marked.

Men

Selvom vores forvaltningsselskab kan måle sig med ethvert selskab på kloden i effektivitet og sammenlignelige tal, med den rankeste ryg, så betyder det jo ikke, at ikke også KODA og især medlemmerne er præget af den økonomiske krise i verden omkring os og i musikbranchens elendige tilstand generelt.

Blandt de enkelte musikskabere oplever rigtig mange, og måske endda flertallet, decideret nedgang i indkomsterne. Markedets udvikling, mediernes udvikling og forbrugeradfærden generelt udvikler og ændrer sig i en ofte uforudsigelig turbulens, og alle de parametre, der påvirker KODA's og medlemmernes liv og omsætning, ændrer sig fra dag til dag. Der er for eksempel mange flere til at dele provenuet for enden af den smukt stigende kurve for indkassering, som KODA kan fremvise. Det er selvfølgelig fordi, der sendes meget mere musik på endnu flere platforme end nogensinde tidligere. Det er også fordi, der er store foran-

dringer – stor udskiftning i repertoirevalget hos kunderne og i forbrugernes præferencer overalt.

Mere end nogensinde har KODA i 2008 evnet at omstille sig til denne turbulens. Man har måttet finde nye veje og nye løsninger i en lind strøm, fordi den enkelte indkomstkilde svinde ind. Medielovgiveres nyfortolkning af – indblanding – og indblanding i vores aftalemodeller gør, at der er brug for flere af disse indtægtskilder. Så ikke bare skal KODA kunne operere smidigt og up to date på alle nutidige platforme for musikbrug, men også – i stedet for at reagere på forandringerne – nogen gange selv skabe forandringen af praksis på disse områder. Forvaltningen skal spotte tendenser og være klar med løsningsmodeller for betaling til de anvendte rettighedshavere, inden tendenserne bliver til vaner og nye forbrugsmønstre. Vel og mærke modeller, som forbrugerne synes er rimelige, og som de rent faktisk tager til sig.

Det skal KODA, fordi opgaven er at hente medlemmernes betaling for musikbrugen på alle nye områder **hjem**.

Det skal KODA også, fordi det forbrug, der får lov til at finde sted uden afregning, i for lang tid, fritsvævende og uden sværdslag for retten til betaling, kunne ende som et slags de facto public domain, hvor gratisprincippet ender med at have vundet hævd.

Det ændrede samfundssyn på ophavsret og KODA's beredskab her overfor

Idet omvæltninger på markedet – fuldstændigt ændrede forbrugsmønstre, og revolutionerende tekniske fremskridt, nødvendiggør fornævnte opfindsomhed i udvikling af nye forretningsområder – idet pengestrømmene til betaling af indhold flytter fra de gamle kanalers repertoire til nye, OG ikke mindst fordi samfundets og lovgivernes syn på ophavsrettens relevans og rimelighed er under kraftigt opbrud, skal jeg ikke undlade at fremhæve nødvendigheden af kompetente medarbejdere og ledelse i vort forvaltnings-selskab. Ledelsen og staben har rustet sig til denne forandringens tidsalder ved konstant faglig opgradering, ved strukturlpasning og nyansættelser på vigtige fokusområder som fx kommunikation.

Jeg er mere end tryk ved den stab, vi som ophavsmænd og forlag dagligt serviceres af. Denne stab er - trods alle odds - lykkedes med sit arbejde for medlemmerne i et uforudsigeligt marked, hvor internettet har ændret alle kendte parametre, hvor modviljen mod vores ret til en betaling som sagt er markant i store dele af samfundet og hos de politikere, der for tiden regerer herhjemme.

Denne ”op ad bakke situation” kan blandt andet læses ud af foreningens Blankbåndes konstante, men for tiden resultatløse kamp for - i modsætning til tidligere - at skaffe en rimelig betaling hjem for den uretmæssige og voldsomt voksende gratis kopiering, der beviseligt finder sted.

Man kunne sige, at den faldende samlede erstatning for kopiering på blanke medier er et direkte VU-meter til aflæsningen af samfundets og lovgivernes modvilje mod overhovedet at forholde sig til det overgreb på vores repertoire, som vi oplever. Ambi-problematikken, bibliotekspengenes latterlige størrelse og Hjort Frederiksen's kunstnerfjendske arbejdsmarkedsregler er andre VU-metre for de samme holdninger.

I det samme politisk trøstesløse landskab er KODA's stab altså alligevel lykkedes med at udvikle nye forretningsmodeller, øge indtjeningen, indgå i nye aftaler med medier, partnere og

kunder og undervejs faktisk forbedre sit generelle image hele vejen rundt OG hos lovgiverne. Det turbulente marked er et uundgåeligt udgangspunkt for forvaltningen – så i 2007 formulerede og vedtog vi løsningsmodeller og en strategi udtrykt i følgende:

- **Mission og vision**

Alle afdelinger i KODA skal afspejle den vedtagne mission og vision. Missionen er at:

KODA skal sikre, at et mangfoldigt udbud af musik kan spilles overalt i samfundet.

Og blandt de visioner og målsætninger vi forfølger er:

Vi gør det muligt for både store og små aktører i både den digitale og analoge verden at få let adgang til at spille stort set hele verdens repertoire af musik.

KODA er alle musikbrugernes foretrukne samarbejdspartner når det drejer sig om brug af musik i Danmark.

Musikbrugerne skal opleve, at musikken har en stor værdi for deres virksomhed og derfor vil påskønne den.

Indhentningen af vederlag hviler på forståelse og accept hos musikbrugerne for musikkens fødekæde, nemlig at der kan skabes musik på et professionelt grundlag, fordi vederlagene for brug af musikken går til dens skabere.

Musik skaberne, i en verden med mange valgmuligheder, vælger KODA, fordi vi er bedst til at varetage deres rettigheder og fordi vi sikrer dem en indflydelse på forvaltningen af disse rettigheder.

KODA vil anses for at være en værdi skabende, innovativ og troværdig samarbejdspartner af kunder, medlemmer, medlemsforeninger, tilsvarende selskaber i andre lande, repræsentanter for andre typer af rettigheder og offentlige myndigheder.

Hvis man tager udgangspunkt i hvad, der siges om KODA og ikke hvad VI selv siger, så har disse visioner og KODA's mission fra 2007 i høj grad båret frugt.

Medierne har kvitteret positivt for det, vi selv kalder "hjælperollen". Kommunikationsafdelingen kan fortælle, at mængden af omtale, hvor KODA nævnes, er femdoblet – fra i 2006: 170 - til i 2008: 836 artikler.

Vigtigere er, at vi også har haft et dramatisk fald i andelen af negativ omtale, som vi har kendt fra tidligere – tvært imod er omverden meget interesseret i de positive historier om KODA – historier, hvortil der prioriteres ressourcer for at få dem ud over rampen. Vi synes nemlig selv, vi har en rigtig god historie at fortælle, nu er vi bare blevet meget bedre til det. Jeg skal, når Kommunikationsafdelingen kører i højt gear – bare se til at glemme, det min nordjyske far sagde: Det vi i Nordjylland kalder løwn og pral, det kalder man i hovedstaden for PR.

Nye forretningsmodeller

I arbejdet med at imødekomme de krav – som politikerne altid fremhæver samfundet med rette kan forlange af aktørerne i musikbranchen, altså det evige mantra: "Nye forretningsmodeller", ja, her har vores selskab faktisk – også målt med en international lineal - været pænt fremme i skoene.

Et par eksempler: I 2007 blev der ved KODA's mellemkomst etableret en arkivaftale mellem DR og samtlige rettighedshavere til imødekomme af politikeres, befolknings og medieudbydernes ønske om, at vort fælles arkivguld fra deres lagre kunne komme os til glæde og gavn. Efter Martin Gormsens dygtige indsats kan det nu lade sig gøre med en merbetaling til alle rettighedshavere som et resultat. En række andre tv-services er enten i gang og aftaledækket – eller i er i støbeskeen. ”StartForfra”-tjenesten er en af dem.

KODA's administration og råd arbejder – også for at implementere krav fra EU i sin daglige praksis – med udvidelsen af forvaltningsområderne – med øget smidighed i servicen over for både samfund og nye brugere samt i faciliteringen af udviklingen på it-området. Man har som et af de første selskaber i verden tilbudt at forvalte Creative Commons-licenser af ikke kommerciel musikbrug. KODA muliggør også at farmsites på nettet a la Bandbase kan betale i direkte forhold til sin faktiske omsætning, så al downloadtrafik på disse sites bliver lovligt, og der faktisk **bliver** en økonomi til de ophavsmænd, udøvere og producenter, der før lagde musikken op her uden nogen forventning om vederlæggelse. Der er også på andre netplatforme nye tiltag i støbeskeen.

Den omtalte – hos søsterselskaberne efterhånden herostratisk berømte – TDC Play tjeneste, tjener os mange gode pluspoints hos både lovgivere, markeds partnere og brugere. Her er der jo her tale om ”nye penge” til alle implicerede rettighedshavere – og ordnede forhold for brugerne – ligesom ved arkivaftalerne. Netop fordi man her har kunnet se fremgang for interessen for **dansk** musik – fordi man har kunnet se fornyet og øget interesse for anden musik end den, man plejer at høre – fordi man har kunnet konstatere, at andre lovlige tjenester ikke falder i omsætning ved Play tjenestens tilstedeværelse på markedet, OG fordi der her er tale om en mellemting mellem streaming og down-lån, er TDC Play's tilbud en tjeneste – der oven i købet bidrager i puljen til nationale midler, hvad ingen anden digital musik tjeneste gør – ja, så MÅ Play-tjenesten kaldes en overvældende succes, og afregningen til medlemmerne ligger MILEVIDT fra niveauet i andre lande for tjenester, der ligner. Vi kan bare håbe at TDC fortsat ønsker at have denne musikydelser med blandt deres tilbud til abonnenterne.

Status i de øvrige afdelinger

Overordnet kan man sige her, at KODA's meget lave administrationsprocent i 2008 – der naturligvis er forårsaget den ekstraordinære efterbetaling fra TV 2 – ikke bare kan forventes gentaget i 2009, fordi KODA investerer i fortsat at skabe udvikling. Konkurrencedygtige systemer og en stab, der kan realisere de nye systemer og lynhurtigt tilpasse sig til nye krav og kundeønsker, er naturligvis ikke gratis. Vi finder investeringen nødvendig, og den eneste vej at gå.

Vi kan i en nyligt afholdt medlemsundersøgelse igen fået ”gode karakterer” denne gang ekstremt gode, jeg tror simpelthen, det er her resultatet af medlemsafdelingens arbejde kan aflæses.

I Medlemsafdelingen er opgradering til tidens behov nemlig til at få øje på. Det første møde for de fleste i dag med KODA er **hjemmesiden** (som selvfølgelig er under konstant og daglig opdatering) som i tæt samarbejde med Kommunikationsafdelingen snart ser dagens lys i helt ny skikkelse. En hjemmeside, hvor man snart sagt kommer i møde af den bedste samlede information om musiklivets og ophavsmandens situation, løsninger og muligheder inkl.

KODA's mange tilbud. Mit KODA er nærmest en slags – og ret omfattende - manual for et liv som professionel musik skaber eller som kreativt forlag.

Og i lyset af al den fokus på nye forretningsmodeller og internet og tilpasning skal det daglige, malende og fortsat nødvendige arbejde på alle de klassiske arbejdsfelter i KODA's håndtering af markedet ikke overses. Ambitionen om stille og roligt at hæve kvalitetsniveauet her er stædigt til stede i alle processerne.

Samarbejdet mellem Medlemsafdelingen og Kommunikations bliver den digitale dør, hvori musikskaberne og forlagene oplever mødet med et moderne og åbent servicemindet forvaltningsselskab. Antallet af emneområder, hvor man via KODA's webløsninger kan modtage hjælp, oplysning vejledning er omfattende. E-registrering af nye værker og E-anmeldelse af livebrugen af sit katalog kører og forbedres. På mit KODA finder man oplysninger om alle personlige værksmæssige og økonomiske forhold i sit samarbejde med sit selskab. Mit KODA tilbyder samtidigt et vældigt overblik over samfundets og institutioners øvrige støtte muligheder til musikprojekter.

Medlemsafdelingen uddeler og rådgiver om støtte til medlemmernes egne onlinebutikker, kurser i samarbejde med Artlab, formidler skolekontakten, samarbejdet med sangskriverklubberne, komponistdatabase. Ansvar for hele det udbyggede og åbne informationsniveau og sagshåndtering karakteriserer medlemsafdelingens kompetente implementering af KODA's mission og vision. Medlemsafdelingen er udtryk for det lange seje træk for det daglige, målbare kvalitetsløft.

Markedsafdelingen har udmærket sig ved at stå for det mere iøjnefaldende arbejde i form af introduktionen i markedet af de føromtalte nye forretningsmodeller. Markedsafdelingen har endvidere synliggjort sig ved – sammen med Gramex – at indlede en fakta baseret charmeoffensiv over for musikbrugere generelt med løsninger, der passer præcis til kundens udtrykte behov og nogen gange endog behov, som kunden ikke kendte selv eller anede kunne imødekommes. Man sammensætter smidige løsningspakker inkluderende instruktioner i kløgtig brug af musikken og lægger vægt på partnerskabet med kunden. Alt sammen med fokus på musikkens værdi, og at partnerne kan regne med at betalingerne går til skaberne og udøverne af indholdet.

Hvordan har reaktionen så været? I få ord meget positiv. Sammenligner vi 1. kvartal 2009 med 1. kvartal 2008, så bruger KODA væsentligt færre ressourcer på kunder, der klager eller tøver med betalingen. Fx steg andelen af ”gode kunder”, der selv henvender sig om betaling, fra 26 pct. til 32 pct. af alle KODA's kunder. En stigning på syv pct. midt i en finanskrisen. Også antallet af inkassosager faldt sidste år.

Men også via nye samarbejder sammen med vores traditionelle alliancepartnere DMF, DAF og GRAMEX, IFPI og en række andre spillere, markerer markedsafdelingen KODA's nye stil.

I Fremtidsværkstedet inden for Musikalliancen arbejdes der med helt nye, visionære og fremadrettede løsninger, og i PIO – er består af en lidt snævrere kreds – arbejder vi for ophavsrettens forbedrede image blandt almindelige mennesker og på bjerget. Med aktører, der tidligere blev opfattet som forhandlingsmodparter – som fx TDC og DR – fremmer Markedsafdelin-

gens samarbejder projekter, som tidligere har været utænkelige. Jeg tænker på de tre ovennævnte parter samarbejde om Karrierekanon, hvor også spillesteder.dk og Roskildefonden er knyttet ind via partnerskaber, eller den førmtalte TDC Play-tjeneste, som er en aftale mellem IFPI, KODA og TDC.

Spil Dansk Dagen

Ny www.spildansk.dk hjemmeside klar 1/6. Nu i samarbejde med Kultunaut.

Fællessang på DR sendes 11.03-11.30 på P2 & P4, og nu med efterfølgende ekstra halv times Spil Dansk Dagen-udsendelse på landsdækkende P4 sendeflade (vært: Søren Dahl).

Nyt initiativ på Spil Dansk Dagen 2009: Rhytm & Roots Denmark = 15 dobbeltkoncerter på spillesteder over hele landet med danske, professionelle folkemusik- og verdensmusikorkestre.

Alle tidligere års vindere i Spil Dansk Dagens sangskriver konkurrence (siden 2003) bliver tilgængelige på hjemmeside maj 2009, med noder/tekster og mp3 af sangene.

Dansk Sang faciliterer dette initiativ og udgiver også i maj 2009 årets danske sang 2008 og årets danske børnesang 2008.

Spil Dansk Dagen inddrager Spillesteder.dk ved at lønne en projektleder, med et succeskræterium på mindst 50 af de 79 spillesteder med spil dansk arrangementer. BT vil igen i 2009 lave et særligt Spil Dansk Dagen musiktillæg lørdagen inden selve dagen.

Sangskriverkonkurrencen 2009 har to kategorier: Klimasang + Årets danske børnesang. Skolekonkurrencen kører igen i 2009. Ildsjælsprisen kører igen i 2009.

Musikken som oplevelseszone

Hvilende på analysen, at det er mere end vanskeligt at forestille sig et kommende øget tarifniveau for musikrettigheder i dette land, så er en af mulighederne fremadrettet at øge den business, som ophavsretten og KODA henter sin økonomi i.

Musikzonen er overskriften på et nyskabende samarbejdsprojekt, hvor ambitionen er at samle musikbranchen i Danmark om at løfte både musik – og oplevelsesøkonomi markant de kommende år. Markedsafdelingens Trine Nielsen har stillet sig i spidsen for færdiggørelsen af projektets samlede ansøgning til Økonomi- og Erhvervsministeriets pulje til belysning - og udvikling af zoner inden for oplevelsesøkonomien. Nøglepersoner i flere end 50 væsentlige og vidt forskellige virksomheder, organisationer og institutioner har medvirket i det samlede ansøgerfelt til at deltage om andel af den statslige pulje på mere end 40mio. Et tilsagn om en andel af disse midler skulle helst sammen med deltagerne egne initiativer og midler samlet styrke musikbranchens vækst med mellem 20-30 mio. kr. de næste tre år. Hvis ansøgningen får thumbs up, vil arbejdet blive forestået af et sekretariat, der til at begynde med bliver placeret i KODA.

Blandt musikzonens indsatsområder vil være talentudvikling og forskning samt udvikling af nye løsninger, der kan styrke musikens position hos forbrugerne og på eksportmarkederne.

Får projektet grønt lys, begynder arbejdet allerede her i april med at bygge flere broer mellem musik, erhverv, forskning, teknologi og uddannelse.

Musikzonen vil bl.a. samle: kunstnerorganisationer, arrangørorganisationer, forvaltningsselskaber, interesseorganisationer, uddannelsesinstitutioner, oplevelsesforskning, teknologisk forskning og uddannelse, events og attraktioner, medier og tele kommunikation., højteknologiske virksomheder og internationale samarbejdspartnere.

Internationalt

På udenrigsfronten har vi i KODA – også sidste år – brugt mange ressourcer på to sager. Den ene sag drejer sig – som I ved – om den såkaldte 2005-rekommandation, og den anden er CISAC-sagen

2005 rekommandationen

Baggrunden for indgrebet var, at EU-kommissionen i mange år havde følt, at KODA og de andre forvaltningsselskaber i EU bevogtede vores monopolagtig status temmelig nidkært. Ét af elementerne i 2005-rekommandationen forsøgte at bryde dette system ved at fastslå, at alle rettighedshavere – store som små – og almindelige komponister og tekstforfattere som musikforlag – bør have ret til at trække sine *onlinerettigheder* ud af sit eksisterende forvaltningsselskab. Tanken var, at man så kunne lade et andet forvaltningsselskab tage sig af de rettigheder, man havde trukket ud. Ikke en lov eller kendelse, men en anbefaling, der – desværre for os – gav rigtigt mange KODA's hovedleverandører mellem forlagene, gode ideer. Kort efter, at Kommissionen i oktober 2005 havde udsendt rekommandationen, kom flere multinationale musikforlag med udmelding om, at de ville trække deres onlinerettigheder ud af de europæiske forvaltningsselskaber.

1. Status her i 2009 viser, at de multinationale musikforlag har valgt forskellige modeller for hvordan disse rettigheder kan licenseres.
2. *EMI* har trukket sit repertoire ud, og givet det til et nyt selskab, som hedder CELAS (et joint venture PRS og GEMA projekt)
3. *Universal* har trukket sit repertoire ud og givet det til SACEM.
4. *Sony/ATV* har trukket sit repertoire ud og givet det til GEMA.
5. *Warner/Chappell* har trukket sit repertoire ud og stillet det til rådighed på nye vilkår for dem, der vil ha' det.

Forlagene har ikke trukket **alle** deres onlinerettigheder ud – men kun deres angloamerikanske repertoire, som de jo kontrollerer 100 pct.

Rettighederne er dog ikke helt tabt for KODA, idet vi har fokuseret intenst på at markere selskabets styrker over for de internationale musikforlæggere. Mange møder i løbet af 2008 har vist, at forlagene stadig ønsker at benytte KODA til licensiering af lokale onlinemusikbrugere i Danmark. Musikforlagene har snarere deres fokus på nye modeller til at licensere store paneuropæiske** onlinemusikbrugere. Vi medbringer engelsk årsberetning til møderne med de store forlag og fortæller om alle vores succeser herhjemme, vores omsætningstal, der er uden for konkurrence, og alle vores nye tjenester og forretningsmodeller.

KODA er derforuden til stede i internationale fora – som fx MIDEM og PopComm – for at overbevise repertoireleverandørerne om vores fortræffeligheder.

Alt dette fordi repertoire samlet er den væsentligste baggrund for at kunne opnå en situation, hvor KODA ER hjælperen, der KAN levere, klarere og afregne til både samfundets -, brugernes og medlemmernes tilfredshed. Og igen: det samlede repertoire er basis for at forhandle nogle ordentlige tariffer hjem fra brugerne til os autorer.

CISAC-sagen

Denne konkurrencesag startede med en klage imod GEMA, og KODA blev involveret i 2006. Dette handler om onlinehandel, men også forvaltning af satellit- og kabelrettigheder, og KODA er anklaget for at have overtrådt kartelreglerne. Vi sælger nemlig kun vores ”varer” online og via satellit og kabel til danskerne.

Sagen har været i flere år – mange møder, mange breve, megen lobbying i regeringen, Danmarks Radio og EU-parlamentet har ikke haft virkning. Kommissionen fastholder anklagen og i sommeren 2008 kom EU’s endelige beslutning imod alle EU-forvaltningsselskaberne. Den er dog ikke så slem, som frygtet – særligt fordi de store bøder, der var truet med heldigvis ikke kom på tale.

Forvaltningsselskaberne blev derimod pålagt at genforhandle alle gensidighedsaftaler med de andre forvaltningsselskaber. Kommissionen ønsker frit over grænserne flydende rettigheder til salg i fri konkurrence og håbede nye forhandlinger ville fremmane dette scenarie til gavn for forbrugerne.

KODA’s reaktion:

1. Vi har anket beslutningen, fordi vi synes, at det er helt urimeligt, at Kommissionen skal diktere, hvordan vi skal agere i forhold til vores søsterselskaber
2. Vi er ikke desto mindre tvunget til at gå i gang med genforhandlingerne, for man er forpligtet til at agere på kendelsen, selvom man har anket.

Vi er altså i gang med i alt 25 forhandlinger – hvor vi individuelt i forhold til hvert selskab har skullet forhandle licenseringen af hinandens rettigheder og helst med grænseoverskridende virkning. I dag – ¾ år efter EU kendelsen – har vi afsluttet 19 af de 25 forhandlinger. Vi mangler de store forvaltningsselskaber, fordi vi har svært ved at blive enige med dem. Disse store søsterselskaber begynder nemlig at opføre sig som multinationale musikforlag, og forlanger meget større indflydelse på, hvordan vi licenserer deres rettigheder i Danmark. Vores anke til EU forløber over flere år og vi bider os fast i denne protest og forhandler videre, men kommissionen evaluerer altså sideløbende, om vi opfører os korrekt i forhold til implementering af kendelsen.

Vedtægtsændringer og det øvrige arbejde i rådet

Vi har i 2008 budt velkommen til en ekstra forlægger i rådet, ligesom der her til generalforsamlingen bliver skiftet ud på en anden forlæggerplads og ligeledes på de to pladser repræsenterende DJBFA. Forbløffende smertefrit må man sige udskiftningerne er foregået, og vi har store forventninger til det fremadrettede arbejde. 2008 var så et af de år, hvor der var brug for en ekstraordinær generalforsamling, idet der ligesom i dette år skulle finde afstemninger om vedtægter sted. Ved den ekstraordinære i 2008 bekræftede vi udvidelsen af rådet med en ekstra forlægger.

Foruden almindelige måned til måned rutiner og enkeltsager har rådet i år haft fokus på en række emner, der har været tidskrævende. Som altid trækker den europæiske situation på vores område tænder ud i rådet, hvor der ikke er et møde uden dette punkt på dagsordenen.

Et andet – næsten fast – dagsordenspunkt er NCB, og det skal jeg komme tilbage til, men den enkelte 2008-ting, der lige her påkalder sig størst opmærksomhed, har været arbejdet med vedtægtsændringerne. Jeg lovede selv ved sidste års velbesøgte generalforsamling, at dette emne skulle få alt nødvendigt fokus i rådsarbejdet i 2008. Ikke bare for at bringe vedtægterne sprogligt og indholdsmæssigt på højde med nutiden og den faktiske praksis i en moderne virksomhed, men også for – som for 25 år siden – at bringe de nye og uafviselige krav, som stilles fra Kommissionens, ind i vedtægtsordlyden. Herudover har vi – i lyset af forslaget – fremsat på generalforsamlingen og af samfundets krav om mere åbenhed generelt samt foreningsfrihedsbegrebet intenst diskuteret evt. stemmeret til de tilsluttede medlemmer. Efter lang tids turbulens i KODA's største medlemsforening og megen skiften ud på pladserne i rådet, er vi nu landet der, hvor DJBFA-forslaget ikke længere har opbakning i den nye bestyrelse der, og heller ikke hos foreningens to repræsentanter i rådet.

Dette afstedkommer megen diskussion i rådet, der har medført, at den efterstræbellesværdige konsensusmodel, vi har praktiseret, ikke længere kan forhindre, at der lige nu foreligger to forslag til vedtægtsændringer fra rådets side. Et med og et uden stemmeret til de tilsluttede. Arbejdet med ændringerne er foregået i fuld åbenhed og ved flere møder, hvor samtlige tilsluttede har været inviterede og har været foretaget under supervision af KODA's juridiske afdelings ekspertise. Emnet har tydeligvis IKKE interesseret de medlemmer, som forslaget omfatter, for der har i alt været to af de 31.000 tilsluttede til stede ved møderne.

Alligevel er den forskelsbehandling, der ligger i den nuværende praksis mellem ordinære og tilsluttede medlemmer, af en menneskerettighedsekspert kaldt for værende i strid med menneskerettighedskonventionens afsnit om foreningsfrihed. De to nuværende vedtægtsændringsforslag er derfor nu til gennemsyn i Kulturministeriet, hvorfra vi venter en melding om, hvordan ministeriet ser på sagen. Bare sådan at vi kan se, hvordan tingene står.

Arbejdet med justering af fordelingsplanen er nu skiftet fra justerende indsatser med flere års mellemrum til at være et kontinuerligt arbejde, som vi indkalder til hver gang opståede problemstillinger tilsiger det. Den igangværende justering startede foråret 2008 og startede med et eftersyn af subventioneringspraksis, idet der var ophobet et behov for tilpasning til en ændret virkelighed, hvor skarpe genreskel, og den hidtidige definition af de subventionerede er utidssvarende. Vi diskuterede værdigrundlaget for tildelingen og en yderligere differentiering af kriterier til gavn for mange flere autorer. Lige nu sidder vi med uropførelsespuljen og med praksis og parametre, med diskussionen af løfter, af hvilket beløb urpuljen udregnes, hvor økonomien til puljen hentes i regnskabet, og om en procentuel beløbsfastsættelse af omsætningen fortsat er forenelig med en ordentlig etik på området. Vi er straks klar til at revurdere vederlagsbestemt pulje, spillesteder og restaurant. Enhver faktisk justering afføder en grundigt gennearbejdet overgangsordning, så markante ændringer ikke opleves som overgreb på den enkelte ophavsmand.

NCB

KODA har gennem hele året drøftet en langsigtet løsning for NCB's fremtid med sine nordiske medejere. Udover det voldsomt dalende cd-salg er udfordringen jo, at svenske STIM forrige år trak sine rettigheder ud af NCB. STIM har i stedet dannet team med det britiske for-

valtningsselskab PRS-MCPS om udviklingen af et svensk beliggende backoffice – dvs. maskinstation kaldet ICE – til forvaltning af de mekaniske rettigheder. Finnerne fulgte efter. Heldigvis diskuterer vi fortsat samarbejde, og der er lagt ressourcer i en meget grundig kortlægning af de fremtidige muligheder, som det endnu er for tidligt at sige noget om, hvor ender. Alle sten bliver vendt. Vores udgangspunkt er, at NCB har mange styrker og kompetencer i deres systemer, erfaring og datahåndtering. Vi arbejder derfor for, at Norden samles om en fleksibel arbejdsdeling, som fornuftigt balancerer mellem plads til det, som bedst varetages centralt og det, de enkelte selskaber bedst håndterer på egen hånd. Det kan tænkes, at det ender med et fællesnordisk ejet NCB som front, med et svensk engelsk ejet ICE som regnecentral bagved.

Status her ved afslutningen af 2008

Vi kan glæde os over et rekordregnskab, selv om krisen – i samfundet generelt og i musikens verden specielt – dæmper begejstringen.

Vi har fulgt vores visions- og missions-strategi, og kan glæde os over, at relationer til medlemmer, kunder politikere og omverden er forbedret.

Vi kan glæde os over, at KODA på mange områder har været brobygger mellem rettighedshavergrupper og brancheaktører og sammen med disse stillet sig i spidsen for at skabe nye forretningsmodeller og nye resultater.

Vi har i 2008 arbejdet intenst, men har fremadrettet stadig væsentlige udfordringer med det aldrig hvilende forsvar for ophavsret og retten til vederlag for brugen af vores frembringelser. Til denne kamp – såvel på hjemmebanen som på den internationale scene – har vi oprustet og er klar.

Fremtidens forventede nedgangstider stiller krav til os om fortsat godt samarbejde med partnere, lovgivere, medier og musiklivets mange spillere, og ikke mindst 2008 har vist, at KODA kan agere i og initiere sådanne samarbejder. Sammenholdet mellem rettighedshavere er nødvendigt for at overleve.

TAK til et veloplagt, kompetent hold på KODA fra oven af gennem alle etagerne og hele vejen frem til Medlemsafdelingens forreste bastion – receptionen – som jeg passerer mange gange i årets løb og altid bliver sendt glad videre fra.

Tak til de visionære, igangsætterne, knoklerne, tovholderne og lederne, rådet – på gangene og i chefkontorerne, der alle sammen i sandhed holder råd og formand på tærne.

Og tak til generalforsamlingen, fordi I lyttede.”

Ad punkt 2 – Fremlæggelse af regnskabet for 2006 med status pr. 31.12.2008

Niels Bak fik ordet og henviste til den udsendte årsberetning inkl. regnskab for 2008, som det kunne ses i KODA/DK nr. 1, 2009. Såvel de generalforsamlingsvalgte som de statsautoriserede revisorerers gennemgang af regnskabet havde ikke givet anledning til kritikpunkter.

Niels Bak gjorde opmærksom på to korrektioner til årsberetningen: side 2 – Februar – ”KODA indgår aftale med Radio 100 FM, der matcher ønskerne i medieforliget, hvor der **ik-**

ke kræves vederlag”. Dette var tale om en trykfejl, og sidste sætning skulle slettes. Ligeledes var der en korrektion til regnskabets note 8 (side 15), hvor de uanbringelige vederlag skulle være 6.150.612 kr. og de frie andele 1.866.482 kr. Der var ikke tale om en ændring af det samlede resultat, men blot et spørgsmål om, hvad der var sammentalt inden for de forskellige grupper.

Niels Bak gik herefter over til en gennemgang af regnskabet for 2008 og påpegede indledningsvis den ekstraordinære udvikling, jf. dette års ekstraordinære indtægter, som ikke mindst skyldtes den indgåede aftale med TV 2, som gjorde, at indtægterne var steget med 29,2 pct. Niels Bak påpegede i den forbindelse, at der var tale om retroaktive betalinger tilbage fra 2003. Men uagtet den ekstraordinære indtægt så det nu alligevel ikke så skidt ud. Omkostningerne var steget med 12,5 pct.; et forhold som bl.a. skyldtes den oprustning, der er omtalt i beretningen, og som Niels Bak omtaler senere i beretningen. Årets resultat var steget med 31,3 pct. sv.t. 575,3 mio. kr.

Årsregnskabets hovedtal var sammenlignet med hovedtallene for 2007, ligesom der var tilføjet budget for 2009. Musikvederlag Danmark uden ekstraordinære indtægter for TV 2 vedr. tidligere år var steget fra 441 mio. kr. til 510 mio. kr. i 2008, mens man for 2009 havde budgetteret med 526 mio. kr., en lille stigning på 3,1 pct. For blankbåndsvederlagenes vedkommende oplevedes et fald i lighed med tidligere år, og man forventede heller ikke nogen stigning i de kommende år. Man måtte forvente, at beløbet ville komme til at ligge på omkring 5 mio. kr. Udlandet var steget jævnt over årene; i år en stigning på 10,4 pct. Da man ikke kendte udviklingen på området havde man budgetteret lidt forsigtigt med et lille fald for 2009 – og så håbe på, at det ville gå lidt bedre. Administrationsomkostningerne var steget med 12,1 pct., og man forventer en stigning i 2009 på ca. 8,6 pct. Omkostningsprocenten – pga. de ekstraordinære indtægter – lå på 9,9 pct. Renteindtægterne beløb sig til 15,5 mio. kr.; Niels Bak henviste til regnskabets note 3, der viste, hvorledes renteindtægterne netto var sammensat mht. bankrenter, urealiserede kursfordele osv.

Det samlede resultat var på 575,3 mio. kr., og næste års resultat var pga. dette års ekstraordinære indtægter budgetteret til at ligge på ca. 522 mio. kr. sv.t. et fald på 9,3 pct. For de nationale midlers vedkommende var der tale om en ekstraordinær stor stigning på 32,9 pct. sv.t. 53,1 mio. kr. mod 39,9 mio. kr. i 2007 – man forventede et fald i 2009 til 47 mio. kr.

På onlineområdet var der tale om såvel mekaniske som fremførelsesrettigheder, og på nogle områder havde KODA ladet NCB afregne også for KODA-andelen, hvilket betød, at der blev sendt penge videre i NCB-regi. Dette var især gældende i forbindelse med Play-aftalen, iTunes-aftalen og andre transaktionsbaserede onlinetjenester, mens KODA stod for alle afregninger af alle streamingtjenester.

Restbeløb til fordeling var steget med 32,2 pct. til 478 mio. kr. De opkrævede musikvederlag for 2008 beløb sig til 622,8 mio. kr. med et resultat på 575 mio. kr., dvs. at for hver krone, der blev opkrævet, videreafregnes 92 øre.

Niels Bak gennemgik efterfølgende udviklingen over en årrække og konstaterede, at der i 2001 var tale om en pæn stigning grundet nye aftaler med såvel DR som TV 2 – en stigning, som holdt sig gennem årene. Men allerede i 2003 kunne man konstatere problemer med TV 2, som begyndte at betale a conto. Niels Bak gennemgik en fordeling af de indtægter, som er

ekstraordinære vedrørende tidligere år, kunne konstateres en mere jævn udvikling, som i 2008 ville ende op med en indtægt på 556,7 mio. kr. i musikvederlag, og der ville blive videreafregnet 509,2 mio. kr. Dette ville betyde, at for hver krone, der blev opkrævet ville blive videreafregnet 91 øre. Der var tale om en pæn, jævn udvikling over årene, men under omstændigheder måtte det konstateres, at KODA's videreafregning til sine medlemmer var god.

Niels Bak gennemgik herefter udviklingen inden for det mekaniske område – hvor der trods fald i pladebranchen gennem flere år kunne vises en positiv udvikling for musikkens rettighedshavere – og udviklingen inden for KODA's forskellige indtægtsområder. KODA havde i 2008 anvendt mange ressourcer på onlineområdet både på forhandlingsplan og på rettighedsplan bl.a. resulterende i Play-aftalen med TDC. Når Play-aftalen fungerede, ville den medføre en indtægt for KODA på omkring 23 mio. kr. på årsbasis, som af praktiske grunde bliver afregnet gennem NCB. Der var en dialog i gang med en række nye tjenester, og man forventede, at en række nye aftaler ville medføre betragtelige indtægter på onlineområdet i de kommende år. På restaurationsområdet kunne konstateres et fald fra 48 mio. kr. til 42 mio. kr., hvilket bl.a. skyldtes rygepolitikken og den økonomiske krise; et forhold som også havde indflydelse på liveområdet. Generelt kunne konstateres, at anden offentlig fremførelse ikke havde haft den samme stigning som tidligere år, og indtægten på området var da også faldt fra 159 mio. kr. til 151 mio. kr.

Hvad angik administrationsprocenten havde der gennem årene været en nedadgående trend, men Niels Bak påpegede, at man måtte forvente, at administrationeprocenten i de kommende år mere realistisk ville ligge omkring 11-12 pct. bl.a. pga. investering i en lang række aktiviteter, som skulle være med til ”at gøre kagen større” og dermed også KODA's andel af kagen større, ligesom det havde været nødvendigt at ansætte flere medarbejdere. Omkostningsprocenten i 2009 forventedes at ligge omkring 11 pct. Niels Bak gennemgik efterfølgende de enkelte administrationsomkostninger og nævnte her bl.a., at personaleomkostningerne udgjorde 76 pct. af de samlede omkostninger og var steget med 10,6 pct., idet der var ansat 6-7 nye medarbejdere, ligesom antallet af fuldtidsmedarbejdere var steget fra 98,4 til 104. Stigningen i de juridiske omkostninger skyldtes den verserende EU-sag. Også rejseomkostningerne var steget grundet EU-sagen, ligesom samarbejdet med TONO påvirkede denne post. Omkostningerne var samlet steget fra 56 mio. til 63 mio. kr. sv.t. 12 pct.

For de nationale midlers vedkommende var tale om en pæn stigning, men man måtte konstatere, at beløbet i 2009 ikke ville overstige 50 mio. kr., men mere realistisk ende på godt 40 mio. kr. – På medlemssiden var der tale om en gennemsnitlig stigning på ca. 1.000 medlemmer pr. år – sv.t. 33.462 medlemmer ved udgangen af 2008.

Niels Bak afsluttede sin gennemgang med at udtrykke en positiv forventning til resultatet for 2009.

Dirigenten satte herefter beretning om årets virksomhed og regnskabs gennemgang til debat.

Steen Svanholm: kvitterede indledningsvis for god og grundig gennemgang af regnskab og årsberetning og rejste efterfølgende tre spørgsmål:

1. Hvad er tidshorizonten for opdatering af Mit KODA? Dette gælder især en funktionalitet, som giver mulighed for at se, når andre anmelder ens værk.

2. Har rådet planer om at nedsætte en form for task force i forhold til at diskutere de nye ophavsretsregler i forhold til internet?

3. DR's DAB-kanaler og snævre genre. Det forlyder, at KODA er bange for, hvis man går for hårdt frem, at politikerne går ind og forhindrer, at KODA er "ene spiller på banen". Kunne man alligevel ikke overveje at "gå lidt hårdere til biddet for at skaffe nogle større og bedre afregninger for de snævre genre, som nu var eksproprieret til DAB. Er det en stor en risiko, hvis der pludselig kommer flere spillere på markedet – parallelle KODA-selskaber? Steen Svanholm spørger, om man i ved fordeling af midlerne kunne forestille sig, at KODA går ind og beslutter en fordelingsplan, som subventionerer de snævre genre?

Niels Bak: Ved den nyligt afholdte medlemsundersøgelse var der såvel ros som ris til Mit KODA, og der kom en lang række forslag til forbedringer, men om der var tale om lige netop den af Steen Svanholm efterlyste funktion blev nævnt, men under alle omstændigheder vil der komme en ny version i løbet af året – formentlig i slutningen af året.

Ivan Pedersen svarede på spørgsmålet vedr. ændring af ophavsretsloven, så den svarede mere til nutiden og den digitale samtid. "Det er heldigvis ikke noget, rådet skal klare helt på egen hånd og derfor omgivet af dygtige rådgivere. Alle i rådet prøver via dem, vi sender ud at holde os orienteret i Dansk Selskab for Ophavsret og alle de steder, hvor den slags ting diskuteres. KODA har sin vicedirektør siddende alle de steder, hvor der overhovedet diskuteres dette her. Og det er klart, at ophavsretten er en gryde, der bobler lige i øjeblikket. Vi er ret konservative med den ophavsretslov, fordi vi rent faktisk tror på, at den ophavsretslov, vi har, faktisk kan fungere, trives, bøjes, produktudvikles med den ordlyd og den hensigt, den har til alle de her nye fora med den fornødne smidighed. Vi skal i hvert fald ikke kaste vrag på ret meget af det, der står i den, før den kunne risikere at blive udvandet, og vi ender i en situation, hvor vi stort set ikke kan gøre retsligt krav på det vederlag. Det er i hvert fald min egen vurdering af det. Men lad mig sige det sådan: vi er til stede, hvor diskussionen foregår. Jeg er sikker på, at vi bliver blandt de første, der får noget at vide, hvis der overhovedet er en bevægelse hen imod en ændring af ophavsretsloven. Og så har jeg jo lært min lektie, at ophavsretsloven set fra samfundets side er en lov, der kun får lov at eksistere, hvis den opfattes som værende til gavn for samfundet. Jeg har fået den på hovedet, jeg skal have i den retning. Det vil så sige, at den ikke får lov til i alt for høj grad at virke som en spærring for folks adgang til kultur, hvis politikerne synes, den er det. Det er derfor, det er vores opgave at overbevise dem om, at det ikke er nogen spærring, men det er bare adgang under ordnede forhold, og derfor ikke spor en hindring, men nærmest en facilitet af publikums adgang til den nye kunst, der kommer ud af de penge, der trods alt genereres.

Omkring DAB kan jeg sige til dig, at der eksisterer ikke nogen beregninger og tabeller endnu på de nye penge, der er kommet, fordi der er meget uklarhed over repertoireforbruget på internetkanalerne, som også er med til at dele disse her penge. Det er tal, der samles ind i øjeblikket, der skal laves statistik på. De nye beløb, der blev forhandlet hjem for de her nye tjenester – to tv-kanaler, noget streaming, nogle internetkanaler og rene radiokanaler og 14 DAB-kanaler er forhandlet af de mennesker, der har forhandlet gode, holdbare tariffer hjem til os på alle mulige andre områder. Det er naturligvis et område, der vil blive holdt meget øje med, og man kunne forestille sig en genforhandling på. Men indtil videre ved vi ikke rent faktisk, hvad det betyder. Men jeg kan fortælle dig, at politikerne, de vil helt sikkert synes, at det er i fuld overensstemmelse med alle de der nye tanker, Jens Rohde nåede at få plantet, inden han forsvandt, og som handlede om 'faktiske lyttere'. Fordi det er rent faktisk sådan, at de tal,

man kan nå frem til, når man laver målinger på det – det passer meget godt til de latterlige summer, man skal finde sig i at få. Det, der er problemet, er, 1: at man bliver anbragt i DAB-Gullac med sin musik, hvis man ikke passer til P4. Og det andet problem er, at hvor den tidligere kulturminister sagde til KODA, at de ville holde meget nøje øje med, om de penge, der blev indtjent på et bestemt område, nu også kom ud til dem, der blev brugt på det område. Så ved indførelsen og den seneste forhandling om pengene til DAB fortalte kulturministeren, at ”så kunne vi jo selv om, hvordan vi fordelte det!”. Så det vil sige, at vi nok snarere og i højere grad skal have en diskussion, om KODA skal gå ind og omfordele. Og det kan vi nok få rigtig megen tid til at gå med.”

Niels Bak supplerede med oplysning om, at der var indgået en aftale, som betød en ekstraordinær indtægt fra DR på ca. 20 mio. kr. Disse 20 mio. vil blive afregnet for de nye tjenester. Det er ikke taget stilling til, hvordan fordelingen skal være mellem DAB og internetkanalerne og mellem DAB, internetkanalerne og de nye tv-kanaler.

Pia Raug ville gerne svare på Steen Svanholms spørgsmål til, hvad der i grunden kunne være så farligt ved at tænke eventuelt flere selskaber. ”Det store problem er jo rent faktisk, at med den ene hånd, så siger man, at konkurrencen bliver på EU-plan, konkurrencen skal være større, og hvordan gør man det? Det gør man faktisk ved at lave trussel om, at der bliver færre selskaber. På onlineområdet var anbefalingen 2-3 selskaber på europæisk plan, som skulle licensere eller have lov at licensere. Så i virkeligheden er det faktisk en absurditet, at man siger, at 27 selskaber Europa over faktisk er mere monopol end det monopol, man vil lave ud af 2-3 selskaber på europæisk plan. Det er absurd – jeg har aldrig kunnet få nogen til at forklare mig, hvordan man med sin fulde fornuft kan sige, at det er et mindre monopol. De kalder det ’de facto monopol’, det, som de nationale selskaber har. Jeg tror slet ikke, det vil være muligt at lave flere selskaber, når der er en bevægelse i gang, som siger, at man skal snævre ind og monopolisere ’de facto’”.

Peter Ingemann: ”Regnskabet, er jo som det er – de der tal, kan jo godt nok fortolkes, men hvad årsberetningen angår – da var det bare en perlekæde af positive oplysninger om, hvor fantastisk KODA er – det var lige før, man skulle tro, at Ivan skulle til at sælge bananer eller et eller andet, men jeg må sige, at jeg har haft nogle negative oplevelser med KODA i året, der er gået, og det overraskede mig en del, for jeg har gennem alle årene syntes, at det var en god service, man fik. Det, det drejer sig om er: den indberetningspligt, som KODA har for de afregninger, de laver til medlemmer og forlag – hvorfor kan vi ikke få lov til at få den transporteret over til indberetning på et cvr-nr.? Der sker jo det, at mange af medlemmerne får en rimelig stor ophavsretsforretning i gang og kan med fordel oprette egne forlag og selskaber og på den måde få midlerne hjem via cvr-nr. Det absurde ved det er, at det foregår allerede i praksis. Jeg skulle hilse at sige, at de indberetninger, vi får fra KODA og NCB i det omfang, de bliver indberettet personligt bare kan transportere dem videre til et selskab. Så gør skattevæsenet honnør og siger javel, det er helt i orden. Så sent som i fremdags blev vores skatteminister interviewet i forhold til det nye arbejdsmarkedsbidrag, man nu vil indføre på ophavsret, hvortil han svarede: Jamen, det er jo ikke noget problem – for kunstnerne kan jo bare lave et selskab og få pengene hjem via cvr-nr. Ligeledes er det sådan, at forlæggerne, de kan give et forskud ud til kunstnerne, og så kan de få lov til at recoupe 100 pct. Endelig er det sådan, at vi har en situation, hvor vi så oplever en slags beskyttelse åbenbart, idet at 30 pct. af KODA kan man godt få lov at få ført ind og 50 pct. på NCB, og det kan jeg godt forstå i den grad, at man skal beskytte os mod eksterne forlag. Men jeg taler om interne forlag, hvor man opretter et

forlag, man selv ejer 100 pct. og bare ønsker at kunne styre sin egen økonomi. Og her burde man altså have lov til at få indrapporteret sin indkomst til sit cvr-nr. Som sagt, hverken skattevæsen eller nu også skatteministeren, og der er faldet dom i en sag, hvor en operasanger fik bekræftet, at han godt måtte drive sin virksomhed i et selskab. Og i øvrigt skulle jeg hilse at sige, at Copydan, som jo er nært beslægtet med KODA og som jo er kommet til noget senere, jamen, det tog ½ time at snakke med dem en formiddag – og så var den potte ude, og så var det i orden. Men i tilfældet KODA, der startede jeg møde den 5. november 2008, og der er stadig ikke sket noget som helst. Det er det, jeg gerne vil have til referat, for jeg får hele tiden at vide: det kan ikke lade sig gøre. Og nu må de selskaber, der er tilknyttet KODA, eksempelvis filminstruktørerne og dramatikernes sammenslutning: jamen, det må vi ikke. Hvem siger det? Ja, det siger KODA – det er et eller andet med noget ophavsretsligt. Men andre må godt. Det er en værre rodebutik, det er ikke til at have med at gøre, og jeg synes, vi skal beslutte her på vores generalforsamling, der er den besluttende myndighed, at det skal der ryddes op i. Jeg vil meget gerne selv melde mig til et eller andet udvalg eller hvad pokker, der skal til. Det kan sgu' ikke være særlig svært. Det var mine ord – tak skal I have”.

Niels Bak svarede følgende: ”Vi er opmærksomme på, at du har rejst dette problem. Det er jo sådan, at vi gerne vil være så fleksible som muligt i vores forvaltning. Vi skal i næste måned holde et rådsseminar, hvor vi netop skal tale om fleksibilitet inden for forvaltningsselskaberne, hvor dette her emne vil blive taget op.

Når du nu siger, at vi straks skal gøre det, så er der altså nogle problemstillinger i det. Som du selv var inde over, så er det et spørgsmål om at skulle beskytte også vores medlemmer. Det er nu en gang sådan, at komponister nok er nogle af de få rettighedshavere, som ikke har været tvunget til at overdrage deres rettigheder enten til producenter, forlag eller andre, men har kunnet fastholde deres rettigheder qua den kollektive forvaltning. Det skyldes bl.a., at man inden for den kollektive forvaltning netop både tager sig af dem med de brede skuldre, men også dem med de lidt mindre brede skuldre. Det er også derfor vi har noget, der hedder fordelingsnøgler, hvor man ikke bare kan sælge hele sin komponistandel eller sin forfatterandel. Det er lige præcis det forhold, som vi skal ind og analysere og sige: risikerer vi ved at lade autorandelen – altså komponistandelen eller forfatterandelen – afregne enten til en personretvet virksomhed med cvr-nr. eller et anpartsselskab; risikerer vi så, at det på sigt medfører, at andre – kapitalfonde o.l. – begynder at købe op i autorandele, således at når vi næste gang skal vælge medlemmer til KODA's råd, så er det Ivan Pedersen Aps, der stiller op – og Pia Raug AS. Det er lige netop den problemstilling, vi godt vil have lov til at analysere, fordi det har været styrken i den kollektive forvaltning, at vi kunne sikre både dem, som ikke havde den modstandskraft, som ellers er nødvendig – det får man så qua fællesskabet i et kollektivt forvaltningsselskab. Men omvendt, hvis vi stadigvæk kan sikre autoren mod at miste sine rettigheder, så ser jeg ingen problemer i at gøre det her. Jeg har ikke nogen mening om, hvorfor Copydan umiddelbart bare siger ja og amen på ½ time, men under alle omstændigheder vil jeg bare sige, det hos os er den kamp, man har kæmpet i over 100 år for at sikre, at komponisterne ikke solgte ud af deres rettigheder”.

Arne Würbler fik herefter ordet: ”Tak for ordet og tak for en flot beretning, som blev efterfulgt af en meget lang regnskabs gennemgang. Jeg synes, det er lidt vigtigt her ved denne generalforsamling, hvor det er muligt for medlemmerne at komme og debattere tingene, at der ligesom bliver lidt tid til det. For der er virkelig ting, der kan diskuteres i forbindelse med årsregnskabet. Jeg synes ikke, det går helt så godt for KODA, som Ivan sådan set siger det. Især ikke for KODA's danske medlemmer.

Jeg erkender, at KODA som et internationalt selskab, der afregner videre, sådan set har haft en flot indtægt, men for KODA's danske medlemmer er der jo en nedgang. Det kan man ikke se direkte af regnskabet her. Man burde sådan set have: hvad fik de danske autorer sidste år, og hvad fik de så i år. Det er faktisk det eneste sted, man ikke har det. Det burde man have, og jeg kan se, at der er en nedgang på 16 mio. kr., men nu kan jeg forstå, som Niels forklarede det, at det skyldes, at der er et forlag der har flyttet sine rettigheder. Men alligevel går det jo ikke godt! Samtidig oplever vi jo også en pladsbranche, som er fuldstændig i ruin. Man kan jo slet ikke leve af at sælge plader længere.

Så det rejser nogle principielle spørgsmål om, hvad det er for en virksomhed, KODA har i forhold til NCB og i forhold til hele markedet som sådan. Jeg synes, det kunne være rigtig spændende at debattere. Det er sådan noget, jeg kommer her for i dag. Fordi nu er jeg sådan almindelig musiker og skal leve af at spille igen og på banen og sender en plade ud, og jeg er da spændt på, hvad kan jeg egentlig få for det? Og så hører jeg jo, at man kan få 21 øre pr. download i den der TDC-aftale. Så siger jeg: det kan man godt nok ikke leve af. Og samtidig så hører jeg jo også – og det er jo ikke fra KODA's side – det er bare sådan, hvad der bliver sagt almindeligt – at det er jo noget, der har haft en fantastisk succes; rigtig, rigtig mange mennesker downloader eller hvad man skal kalde det – og får musikken den vej. På samme måde er det også med biblioteksaftalen – Netmusic, som man har lavet – som et eller andet sted kører i karambolage med en årelang kamp, som vi har kørt i DJBFA for at musikautorerne skulle få noget, der kunne ligne forfatterne. Og i øvrigt har forfatterne en samlet indtægt fra bibliotekerne, som stor set matcher, hvad KODA's danske medlemmer får fra hele verden. Så det er jo set i forhold til os, så har de en fantastisk favorabel ordning. Og det er jo sådan, at hvis Klaus Rifbjerg ikke har lyst til at skrive noget mere, så er han dog sikret til sine dages ende i en eller anden form for biblioteksaftale. Men jeg har talt med mange medlemmer, som har udgivet 20-30 plader eller sådan noget i årenes løb, som får et årligt beløb på 6.000 kr. fra bibliotekerne.

Men når jeg nævner disse ting, så er det jo fordi, at når KODA går ud og laver en aftale med Netmusic på 4,7 mio. kr., så skyder man jo fuldstændig muligheden ned for at man kan få en kompensation på det her område. Fordi man siger: jamen, alting bliver jo online i fremtiden osv., og hvis de selv ligesom kan gå ind og lave nogle forretningsaftaler, forretningsmodeller eller sådan noget, så må I jo gøre det, og så må I bare forhandle jer frem til en ordentlig pris. Så et eller andet sted er der nogle kulturpolitiske problemer, som jeg synes, man bør diskutere. Jeg synes, at man burde, når man går ud og laver de aftaler, som ser flotte ud og går flot ind i KODA's regnskab, alligevel se hvad er konsekvensen for det enkelte medlem. For KODA siger jo meget flot: KODA er sine medlemmer. Og der bør man jo sikre, at danske komponister og sangskrivere sådan set kan leve professionelt i Danmark af at arbejde med deres fag, hvilket jeg synes – og som jeg kan se, når jeg snakker med folk rundt omkring – det er godt nok rigtig, rigtig svært.

Også har jeg nogle andre ting. Jeg vil gerne bede om, at vi fik nogle bredere debatter om disse ting. Hvad vej går man med det? Når nu et område sådan set braser totalt sammen, og man så udvikler nye områder, hvis de ikke på en eller anden måde matcher hinanden og sikre, at man ikke smider barnet ud med badevandet.

Med hensyn til KODA regnskab så synes jeg det ville være rigtigere, om man måske fulgte de principper, som man altid har haft i NCB, så vidt jeg husker. Men også i Copydan er begyndt på det nu. At man siger: KODA har ikke nogen indtægt anden end den, man betaler for i administration af KODA. Det er KODA's indtægt som sådan. Alt det andet er jo ligesom en klientkonto, hvor man får lov at låne nogle penge og holde dem i hånden nogen tid. Og så deler man dem ud igen. Det er jo ikke KODA's penge – det er jo rettighedshavernes penge. Så derfor synes jeg bare, det er bare et forslag: Det ville gøre det meget klarere for rettighedshaverne at se nøjagtigt, hvad er det egentlig man betaler for at drive den her virksomhed. Det er bare et forslag – jeg synes, man måske skulle kigge på, om man skulle tage de samme regnskabsprincipper ind.

Der er andre ting, jeg også godt kunne tænke mig at kommentere. En anden ting, der også er faldet mig for brystet er for et par år siden, hvor jeg var trådt ud. Årelangt har vi jo kørt en kamp med Danmarks Radio vedr. public service. Og så ser jeg minsandten lige pludselig – hvor vi i KODA jo altid har kæmpet for diversiteten og mangfoldigheden, sikre at der er et reelt udbud af det hele, når man laver public service i hvert fald. Og vi jo samtidig ved, at der bliver lavet playlister, og der bliver lavet regler for, hvad der kan spilles på den ene og den anden kanal osv. – så ser jeg minsandten her i KODA/DK, at man begynder at lave kurser i, hvordan man kan komme igennem playlisteudvalget – det er da godt nok langt ude! Og samtidig begynder man også at alliere sig med Karrierekanonen og andre ting, som jeg synes et eller andet sted handler om at vælge folk ud og lave en virksomhed, som burde være fremmed for Danmarks Radio, som netop skal dække den dynamik og den aktivitet, som vi sætter os i spidsen for. Og de ikke ligesom skal gå ind som en anden kommerciel virksomhed og begynde at hyppe egne kartofler. Der synes jeg i hvert fald ikke, at KODA passer ind rigtigt ind i den sammenhæng. Sådan nogle ting, synes jeg man bør håndtere og diskutere, om det er den rigtige udvikling”.

Ivan Pedersen fik ordet: ”Jeg er enig med Arne i, at det kunne være rigtig gavnligt for alle at have nogle debatsammenkomster. Jeg ved ikke om det behøver at være i KODA-regi? Emnerne er påtrængende, og alt hvad Arne satte fingeren ned i, er noget, der gør ondt på os alle sammen. Pladebranchens kollaps! Jeg kan ikke rigtig se, at KODA kan eller skal gøre noget ved det. Alle vi, der er medlemmer af KODA, har selvfølgelig en mening om det. Og der er sandelig mange ting at diskutere. Jeg vil sige, at invitationen til at sætte sig ned, stå op og råbe og skringe omkring disse emner, vil jeg da tage til mig. Så må vi se, om der kan samles nogle fora, der kan komme ud med nogle væsentlige output på, hvad vi skal gøre ved den der kollapsede pladebranche. Jeg ved i hvert fald, at de selv har sloges med det intenst uden at lykkes særlig godt. Folks forbrugsvaner ændrer sig bare, og det kan vi ikke debattere væk – det kan vi ikke. Og KODA kan i hvert fald ikke redde den skrantende pladebranche. Til en vis grad kan KODA kompensere for det.

Omkring den der TDC-aftale og det der magiske beløb – 21 øre. Jeg bliver nødt til at sige, det er nye penge, det er penge oveni. Det er ikke penge, der skal lukke et hul hos nogen – det er penge oveni – og det er en som det hedder teadered download – det er ikke et download til eje – det er download til lån og lytning, og det kan faktisk bevises, at det forøger brugerens interesse for ny musik. Det kan bevises, at den danske musik trives på TDC Play-tjenesten. Det kan bevises, at det ikke skader det øvrige lovlige salg. Det er svært at have det rigtig skidt med den. Det jeg selv har det svært med, det er, at jeg skal vænne mig til, at KODA skal fungere i et landskab, hvor musik efterhånden skal sælges lige som vand. Det kommer ud af ha-

nen, når man drejer på håndtaget. Og der kommer en regning om et halvt års tid. Ja, ja, - ja, ja, siger folk. Jeg har det svært ved at vænne mig til, at jeg ikke kan sige: her er min vare. Vil du have den, så betal. Vil du ikke have den, så hold dig fra den. TDC-tjenesten er en fremadrettet pegepind på, hvordan det kommer til at blive. Det bliver abonnement – det bliver betaling to gange om året for et eller andet slags frit forbrug. Vi skal lære at tænke nyt. Jeg mener, Play-løsningen peger fremad. Jeg kan heller ikke rigtig lide det – men det er nye penge, og det er ny interesse, og det er voldsomt forøget interesse for dansk musik.

Ligesom debatforum. Jeg vil forfærdelig gerne være med til at slå for, at biblioteksituationen afkaster flere penge til os. Det er jeg nøjagtig lige så forurettet over, som du er. Jeg vil være med til hvad som helst, vi kan finde på sammen. I min forening ved jeg, at vi har sloges med det rigtig, rigtig længe. Enten hopper vi på toget, eller også kører vi selv.

Situationen med DR er dobbelt så øm en tå, som det nogensinde har været. DR er en monolit i det danske kulturlandskab. De producerer selv, de vælger selv, de promoverer selv og de sælger selv. Og mens de gør det, så lukker de bare alle dørene for alle – for hele det landskab – for hele det musiklandskab, der opstår af sig selv af helt egen kraft, det er bare udelukket. Når KODA spiller med, så er det fordi KODA forfølger sin partnerskabstanke, fordi der ikke er noget galt i at fokusere på at nurse vækstområderne, og det er en konkurrence, hvad enten vi kan lide det eller ej. Finde frem til de gode, pleje dem, bringe dem frem – de er eksempler for de andre. Det, vi der imod kan arbejde på, er en livslang karriere – Pia Raugs hjertebarn! Det er at holde liv i det de facto musikliv, der er derude med komponister og optrædende af alle aldre, som DR lader, som om det slet ikke eksisterer.

Så ja, til debat. TDC: vi kan lige så godt vænne os til det, og jeg synes, det er det bedste bud på en ny løsning. Det er der rigtig, rigtig mange andre, der også synes. Så jeg ved, at jeg ikke er tosset. Bibliotekspenge: slagsmål for dem. Jeg glæder mig. Og DR: Det må vi hellere afsætte to dage til, for jeg er dybt, dybt utilfreds med den måde, vores licensbetalte public service monster opfører sig”.

Niels Bak orienterede vedr. det digitale udlån på bibliotekerne og sagde: ”Vi har en aftale med bibliotekerne om det digitale udlån. De vederlag, som vi har fået ind sammenlignet med, hvad der fås andre steder i udlandet eller set i relation til, hvad pladeselskaberne får – har været en ganske fornuftig tarif. Vi arbejder jo hele tiden på at få så maksimalt et vederlag som overhovedet muligt. Men vi er nødt til at holde os inden for visse grænser, og det er, at vi jo skal benchmarke os lidt i forhold til udlandet – for det gør vores kunder. De forholder sig også til, hvad de betaler til andre rettighedshavere. Og det er jo der, vi skal finde et fornuftigt niveau. Og indtil videre har vi i hvert fald – målt i forhold til udlandet – ligget væsentligt over, hvad der opkræves i udlandet. Og vi ligger også meget fint i relation til, hvad der betales til pladeproducenter og udoøvende kunstnere.

Til spørgsmålet vedr. regnskabsprincipperne. Det står meget tydeligt i KODA's regnskab, at vi bruger så og så mange millioner kroner på administration. Jeg kan sådan set ikke se, at det kan stå klarere, end det gør i regnskabet. Af hensyn til den store offentlighed er vi også nødt til at fortæller, hvad det er for en aktivitet, der pågår. Jeg er enig i, at det skal stå tindrende klart, at de penge, som opkræves af KODA, ikke går ned i en sort kasse til gavn for nogle ubekendte, men det er rettighedshavernes penge. Og det er noget, der skal fremgå klart og tydeligt. Jeg synes også, at vi gennem vores kommunikation har fået forståelse for ude hos

kunder og hos den almene befolkning, at KODA ikke længere er skattevæsenets forlængede arm, men det vitterligt er nogle penge, der går tilbage til komponisterne. Vi kan aldrig være tilfredse, vi vil altid have en ambition om at gøre det bedre. Men jeg vil også sige, at det betyder, at det er vigtigt, at den danske musik bliver spillet rundt omkring. Og det er der, vi går ind i nogle aktiviteter via de nationale midler for at promovere dansk musik så meget, som vi overhovedet kan. For vi kan jo ikke komme uden om, at for at få en afregning, så skal man også spilles. Det er det, der er problemstillingen – vi må promovere så meget dansk musik som muligt ved hjælp af bl.a. de nationale midler”.

Pia Raug ønskede at kommentere Arne Würglers bemærkninger vedr. TDC-aftalen. ”Jacob Morild, Klaus Ib Jørgensen og jeg har været til CIAM-kongtes i forrige uge, og der blev skrevet på ’nye business models’ – det er ’the buzz word’ – alle taler om det, og det er som om, det er noget i sig selv. Men der er ingenting inden i det, der er ikke nogen, der kommer med noget. Det kan godt være, at TDC Play-aftalen ikke er den eneste – eller verdens bedste - mulighed. Men det er faktisk sådan, at den ude i verden slår alt andet af banen. Trine Nielsen var med til mødet i Oslo og det var repræsentanter fra TDC også – det er første gang, der er sket noget, som radikalt ændrer på det, som også EU-politikere råber på; nemlig at man skal tænke på en anden måde. Jeg har i 20 år sagt: hvorfor i alverden licenserer man ikke – hvorfor har man ikke lov til at licensere hos teleselskaberne eller hos transportørerne. For TDC er det faktisk en fordel for dem at kunne tilbyde en vare på samme måde som det i årtier har været en fordel for broadcasterne at kunne tilbyde deres kunder en vare, som tilsyneladende er gratis, men det bliver alligevel betalt af en anden. På den måde kunne man sige, at det kunne være et skridt til, at det ikke er så farligt at sige, at der skal licenseres hos dem, der transporterer et-tallerne og nullerne. Min private opfattelse er, at den new business model, som alle skriger så voldsomt på, den faktisk i virkeligheden måske viser sig at bestå af mange forskellige små business models, som arbejder sammen. Vi er så vant til i vores verden at stykke vores virkelighed sammen, fordi vi faktisk også ser en fordel i at være frie for en decideret ansættelse. Så et eller andet sted, så tror jeg, at alting forandrer sig så hurtigt i øjeblikket, at det er en rigtig god måde at afprøve dette her på. Og det er helt tydeligt, at både kommissionens embedsmænd, men også EU-parlamentarikerne, de er meget, meget interesseret i det her og vil gerne have en klar og god forklaring – så vil de godt hjælpe os. Og det er i hvert fald et skridt på vejen til at blive bedre oplyst om mulighederne”.

Peter Vest fik herefter ordet: ”Jeg lever sådan set af at synge og spille, men jeg har også i syv år været ansat i Danmarks Radio med at lave en hel række temaprogrammer på P4 og har også lavet et lokalprogram på Danmarks Radio på Bornholm. Dengang fik jeg at vide, at jeg skulle stå for genre så som viser, folkemusik, country og traditionel jazz, lettere klassisk. Det var de ting, jeg måtte spille, for de skulle have et alibi, for man havde nedlagt både For visevenner, man havde nedlagt Countryekspresen, Det ville glæde mig at høre – man havde nedlagt en hel række programmer – programmer, det netop spillede de genre. Da jeg stoppede, spurgte man, om jeg havde lyst til at fortsætte omkring noget med DAB-kanalen – det havde jeg så ikke lyst til. Men der har man jo så ført de genre over, og det viser sig, at Danmarks Radio i dag sådan set kun opererer med to genre – der er den rytmiske musik og den klassiske musik. Og den klassiske musik kører så på den klassiske kanal, og så er der P3 og P4 til den rytmiske musik – mere eller mindre hårdtslående udgaver. Og så har man ført alle de andre genre over på DAB-kanalen – og det gælder de førnævnte genre så som viser, folkemusik, country, traditionel jazz, evergreens, revy, musicals osv. Alle de genre har man puttet i en brokpose, der hedder DAB-kanalen. Og jeg overvejer, om man måske kunne arbejde lidt i KODA – jeg ved

ikke, om det overhovedet er i KODA's regi – men måske lave et lille udvalg, der kunne lave lidt lobbyvirksomhed eller hvad – og prøvede at tilgodese disse her genre. I fx USA kalder man en meget stor del af de genre for country-musik, og så har man inde under det noget, der hedder americana, der primært er folkemusikorienteret, men har blue grass, der er original bjergmusik, og så har man country blues, country swing osv. Og i Tyskland og Østrig har man det, de kalder 'volksmusik' – og det dækker faktisk også viser, slagere, folkemusik og lettere klassisk osv. Om man kunne forsøge at samle de genre for måske at gøre et arbejde for at det kunne få lov til at blive repræsenteret på P4 og ikke bare køre ovre på en 80-delsafregning i forhold til P4 ovre på DAB-kanalerne”.

Arne Würgler fik atter ordet og sagde: ”Jeg er ikke helt i din betragtning, Ivan, omkring TDC og de muligheder, der ligger der. Du siger, at det er nye penge, men alle undersøgelser viser jo, at folk bruger disse her nye muligheder, og at de ikke køber plader. Det er simpelthen bare det, der er tilfældet. Jeg vil godt sige, at det kan gode være, at det er en flot forretningsmodel, men der skal edderbukkemig rent ud sagt sælges mange plader, hvis man skal bare have smør på brødet, hvis man får 21 øre pr. download. Er man heldig i min branche, hvor jeg arbejder, at sælge 10.000 er det flot, og folk klapper og synes, det er rigtig godt. Gang det med 21, så kan I se, hvad der kommer ud af det pladesalg. Det er jo ingenting! Jeg synes også, man skal lave nye forretningsmodeller, men der er bare det ved det, at den model, man har valgt her – jeg synes også, at transportørerne skal betale – men det man har gjort, er at man værner folk til at musik er gratis. Det er bare noget, man går ind og henter på internettet. Vi har ligesom givet op – og det er det, jeg kalder at smide barnet ud med badevandet. Vi har ligesom givet op for respekten for musikken, og at der skal betales for den. Nu kan man bare få det gratis. Det forventer folk, at musik er gratis. Så jeg vil godt spørge om: Hvad får man så for iTunes – hvad får man pr. download der? Og hvad får man for downloads for Netmusic. Og jeg kan lige sige omkring den aftale, man har med Netmusic med bibliotekerne, der har jeg læst et sted, at et af hittene var Sanne Salomonsens ”Taxa”, som var et af de mest lånte numre – den kunne man gå ned og downloade – ”downlåne”, som nogen kalder det – fra dag 1 efter at pladen var udkommet. Der var slet ikke nogen karenstid på, hvad der normalt er på plader. Så havde der været tre eller seks måneders karens, jeg kan ikke rigtig huske det. Men i hvert fald et stykke tid – det fik vi jo indført for år tilbage for at folk ikke bare lige går ned og låner pladen og går hjem og kopierer den. Med denne her aftale kan man låne uden karens - splinterne numre, der lige er udkommet – og det får KODA 4,7 mio. kr. for. Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvad får den enkelte autor det det? Vi skal jo se det her med medlemmernes øjne. Hvad får man ud af det? Og lige en sidste ting – det er, at det er jo rigtig spændende med sådan nogle debatter, men sådan nogle debatter bør jo også føre til, at man kan rejse nogle forslag og andre ting. Men det er bedst at rejse nogle forslag, når man ligesom kender resultatet og ved, hvordan det er. Det ved man ikke den 1. marts – altså næsten to måneder før KODA's generalforsamling – dvs. at hvis man har nogle kommentarer eller forslag i forbindelse med regnskab og andre ting, så skal de altså være sendt ind på et tidspunkt, hvor man overhovedet ikke kender virksomhedens resultat. Det synes jeg sådan set, man burde få gjort noget ved, når man laver nye vedtægter. Det er ikke smart. Men kunne jeg få et svar på: hvad får man for iTunes? Det tror jeg, at rigtig mange medlemmer godt kunne tænke sig at vide. Hvad får jeg egentlig for iTunes, og hvad får jeg for Netmusic, når mine ting blive udlånt?”

Ivan Pedersen kommenterede Peter Vests indlæg: ”Danmarks Radio ikke KODA's væsentligste kunde, men KODA's aller-, aller-, allervæsentligste kunde og partner. KODA skal opføre sig ordentligt, fordi vi skal have en ordentlig betaling ud af Danmarks Radio. Når vi skal

påvirke repertoire, så skal vi gøre det selv. Det skal KODA ikke gøre. Det er mit svar på det. Der kan være andre, der mener noget andet.

Arne – du kan ikke sidde der og gange og tælle og 10.000 plader og 21 øre! Hvis du udsender en plade, der sælger 10.000 eksemplarer, så er jeg fandeme med til at kippe med flaget. Men jeg går da ud fra, at der er 12 numre på den. De 21 øre er pr. track, og det der 'downlån' forsvinder, hvis du opgiver dit abonnement. I værste fald, hvis Arne Würglers greatest udkommer på en kompilering, og der er 20 sange på pladen, så kan du selv regne ud, hvad ni procent af 98 kr. ud af lager det er. Det bliver også nede i den nærhed. Der sælger du det som ren plade faktisk. Hold op med alle de der tal.

iTunes, det ved du godt. Der er forhandlet, KODA forlanger 12 pct. af omsætningen, den koster 8 kr. – de vil ikke betale mere end 8 – resten sættes ind på en lukket konto. Gang selv ud! Det er sådan nogle mærkelige tal, og det kan aldrig komme til at ligne hinanden helt. 8 kr. koster det på iTunes – 12 pct. forlanger KODA. De 4 pct. får vi ikke, de indsættes på en lukket konto. De 8 pct. bliver 64 øre. 64 øre til ophavsmanden – det er ca. det, man får for en udgivet cd. En ganske normal gennem NCB afregnet cd, der får du også ca. det pr. sang. Der er ikke noget unormalt i det. Helt normalt!

Selvfølgelig skal vi diskutere disse her ting. Det er et lidt forkert forum. Selvfølgelig skal vi diskutere KODA's tariffer. Det er også en slags politik – det er det muliges kunst, vi befinder os i – og det ved du mere end nogen af os alle sammen i en situation, hvor det er op ad bakke med forståelsen for, at vi skal have penge for alt muligt. Folk synes generelt, at kunstnere skal have penge alle mulige steder. Hver gang, der er nogen, der siger kunst, så ser de en hånd for sig, der stikker frem. Og det er forfærdelig, at vi skal forhandle vores egen løn hver eneste gang. Det kommer til at virke som noget halvt skattevæsen, halvt tiggende. Det er r.irriterende. Jeg synes det samme som dig på det felt der. Men du kan ikke bare sammenligne priser hen over hele landskabet – det bliver noget værre rod.

Med hensyn til det med forslag og tidsfrist for indsendelse så skal vi bare bringe det frem ved de medlemsmøder, vi har om vedtægtsændringer. Vi er i gang med det – det er nu, man skal komme med denne slags. Det skal du komme med til de møder, hvor vi indkalder til at arbejde med vedtægterne”.

Carsten Fundal: ”Jeg vil bare lige sige ganske kort til Arne, at det er jo fint nok, man siger det der med hensyn til at prøve at påvirke folk til at forstå, at de ikke kan forholde sig til at downloade musik på den måde, de gør. Men man kan jo ikke påvirke så mange milliarder mennesker. Det er det samme som at sige til folk, at de ikke må gå hen og åbne for vandhanen. Man kan jo ikke gøre det på den måde. Man er jo nødt til via en eller anden form for lobbyvirksomhed at selvfølgelig prøve at påvirke en opinion, men man er også nødt til at prøve at forholde sig til virkeligheden, uanset om man kan lide det eller ej. Det kan simpelthen ikke nytte, at man stiller sig op i et hjørne og råber, det vil vi ikke være med til. For det hjælper simpelthen ikke noget, Arne. Der, hvor man kan påvirke er Danmarks Radio – for der kan man bede Danmarks Radio – og det burde man bede politikerne om – at gå ind og påvirke opinionen ved at bede om en ordentlig public service, så folk ved, der findes andet end tre forskellige slags ting. Det er jo fuldstændig vanvittigt – det er en kulturpolitisk katastrofe. Men det vil jo alle sammen enige om. Der kunne man gøre noget, men det er det eneste sted,

så vidt jeg kan se. Man kan ikke på den måde påvirke folks forbrug af vaner – det er det allermindste man kan påvirke – men man kan ikke lave om på det”.

Torben Kjær: ”Jeg synes måske ikke, det er så tosset, at befolkningen – og så kan vi snakke om befolkningen over hele verden – kommer til at vænne sig til, at man betaler for musik, ligesom man betaler for vand. Og at vand er en livsnødvendighed, og det er musik måske også. Så det synes jeg, måske ikke var så dårligt, og det ville være ret godt, hvis vi kunne implementere det. Ligesom vi har snakket om musikalsk kulturel diversitet skulle være lige så indarbejdet som ligestillingspolitik og rygepolitik. Det var bare det, jeg ville sige”.

Anna Lia Bright: ”Jeg er rigtig glad for, at KODA er blevet så proaktiv. For min fornemmelse af KODA for mange år siden var, at det var en kæmpe mastodont, der bare ikke rykkede ud af stedet. Og nu kan jeg mærke, at der bliver lavet tiltag, der bliver lavet ting, nye former, nye tankegange, og at der sker noget. Det er jeg rigtig, rigtig glad for.

Jeg vil lige spørge med hensyn til det, som jeg synes er særlig problematisk – i hvert fald i mit tilfælde – er, når jeg får musik udgivet i Asien eller Sydamerika – jeg får simpelthen ikke nogen penge. Jeg synes, det er meget, meget svært. Warner-Chappell, eller hvem det nu er, siger: du skal skrive under på denne her kontrakt, for vi skal nok indhente. Men de indhenter ikke en skid. Jeg vil bare lige høre, om der bliver forbindelser – måske med nogle selskaber i Latinamerika eller Asien. Jeg ved, det har været et dødt område i lang tid”.

Niels Bak svarede: ”Jeg vil først sige, at jeg er glad for, du synes, der sker noget, og at vi har rykket os i KODA. Med hensyn til hvordan det foregår i Asien og Latinamerika så kan jeg sige, at først og fremmest vores paraplyorganisation CISAC gør meget for at udvikle forvaltningsselskaberne i begge områder med uddannelse, effektivisering og i det hele taget prøver at støtte dem også økonomisk til at komme i gang med at drive deres virksomhed. I Sydamerika og Mellemamerika er der faktisk en kraftig forbedring, og man kan se på indtægterne derfra, at der er sket en voldsom stigning inden for de sidste fem år, så der er håb forude. Men omvendt vil jeg også sige, at der er områder i Asien, hvor man må råde medlemmerne til – hvis de selv optræder – også at sørge for at få en ordentlig betaling, for der er det ikke muligt at komme igennem. Og Kina er jo en total umulighed stadigvæk. Der er håb forude mht. Sydamerika og Mellemamerika, mens der også sker noget i visse asiatiske lande, men der er også områder, hvor vi må sige, at det ikke er lykkedes at skabe et ordentlig forvaltningsselskab, fx i Indien eller Indonesien. Så der er stadigvæk problemer. Derfor må man – det ved jeg fra dem, der har haft succes derude – skaffe sig pengene på anden vis, bl.a. via sit honorar som udøvende. Men det hjælper jo ikke den, som ikke selv er udøvende”.

Dirigenten kunne herefter konstatere, at forsamlingen tog såvel formandsberetningen som gennemgang af regnskabet til efterretning.

Ad punkt 3 – Valg af rådsmedlemmer

Dansk Komponistforening indstiller Klaus Ib Jørgensen til genvalg. Dansk Musikforlæggerforening indstiller Jørgen Andresen til valg. Danske Jazz-, Beat- og Folkemusikautorer indstiller Pia Raug for resten af Torben Kjærs valgperiode frem til 2010 og Susi Hyldgaard til valg.

Der var ikke modtaget andre indstillinger, og **dirigenten** kunne konstatere, at Klaus Ib Jørgensen var genvalgt, og at Jørgen Andresen, Pia Raug og Susi Hyldgaard var valgt til KODA's råd (med akklamation).

KODA's råd består herefter af:

- Ivan Pedersen (DPA – formand)
- Pia Raug (DJBFA – næstformand)
- Klaus Ib Jørgensen (DKF – 2.næstformand)
- Tine Birger Christensen (DMFF)
- Jacob Morild (DPA)
- Susi Hyldgaard (DJBFA)
- Niels Rosing-Schow (DKF)
- Ole Dreyer-Wogensen (DMFF)
- Jørgen Andresen (DMFF)

Ad punkt 4 – Valg af revisorer

Danske Jazz-, Beat- og Folkemusikautorer indstiller Jesper Reginal Petersen til genvalg. Danske Populærautorer indstiller Lasse Lunderskov til genvalg. Dansk Komponistforening indstiller Morten Olsen til genvalg. Dansk Musikforlæggerforening indstiller Lars Sjelle til genvalg.

Der var ikke modtaget andre indstillinger, og **dirigenten** kunne konstatere, at Jesper Reginal Petersen, Lasse Lunderskov, Morten Olsen og Lars Sjelle var genvalgt til kritiske revisorer.

Ad punkt 5 – Forslag fra medlemmerne

Dirigenten henviste til modtaget henvendelse fra Niels Vagn Nielsen, som ikke selv var til stede. Dirigenten fandt ikke, at henvendelsen havde karakter af forslag. Dirigenten gav ordet til **Ivan Pedersen**: ”Indledningsvis må jeg desværre indrømme, at jeg har svært ved helt at gennemskue, hvad forslaget går ud på. Jeg ville derfor meget gerne have haft mulighed for at spørge Niels Vagn Nielsen, hvad der præcist menes med forslaget, men da han desværre ikke er til stede i dag, er det ikke muligt.

Forslaget lyder sådan her: ”Undertegnede V&V(A) er hermed at betragte – under fuldmagt fra bl.a. forlaget Buffas V&V Aps og forfatter Hanne Nielsens søn Jan V. Nielsen – som totalt udmeldt af KODA med tilbagevirkende kraft til 1980, ifald KODA – på generalforsamlingen – ikke offentligt kan foreligge det lovgrundlag, som giver KODA og SKAT kompetence til at opkræve afgift på EU-borgers vegne af beskyttet musik, der d.d. ligger uden for lovens område i henhold til manglende officiel notat af ncb bilaget fra den 18.12.86”.

KODA er på baggrund af tidligere henvendelser og forslag til generalforsamlingen fra Niels Vagn Nielsen bekendt med, at han mener, KODA opkræver og løbende har opkrævet vederlag

for ulovlige offentlige fremførelser som følge af, at fremførelserne har fundet sted på grundlag af ulovlige piratkopier af Niels Vagn Niensens cd'er.

Hvis det er det, der sigtes til med forslaget, kan jeg kun sige, at KODA ikke har mulighed for at kontrollere, om en fremførelse finder sted på grundlag af et originalt og lovligt eksemplar, eller om den finder sted på grundlag af en ulovlig piratkopi. Under alle omstændigheder vil der være tale om en offentlig fremførelse, som KODA er berettiget til at opkræve vederlag for.

Hvis forslaget i stedet relaterer sig til, hvem KODA opkræver vederlag for, så er det helt grundlæggende sådan, at KODA jo som bekendt er godkendt af Kulturministeriet til at indgå aftaler om offentlig fremførelse af musikværker. KODA opkræver som udgangspunkt kun vederlag for brug af de værker, der tilhører vores medlemmer. Der gælder dog på visse områder en aftalelicens, hvilket betyder, at KODA her også opkræver vederlag for brug af værker, der ikke er indeholdt i KODA's forvaltning. Denne adgang til på særlige områder at indgå aftaler, der ikke kun omfatter KODA's medlemmer, men som også inkluderer ophavsmænd, der ikke er medlemmer af KODA, følger direkte af de enkelte aftalelicensbestemmelser i ophavsretsloven, og der er altså heller i sådanne tilfælde tale om opkrævning, der falder uden for lovens område.

Det fremgår af forslaget, at hvis ikke Niels Vagn Nielsen får et svar, der for ham er tilfredsstillende, vil han betragte sig som udmeldt af KODA med tilbagevirkende kraft til 1980. Der er dermed ikke rigtig lagt op til, at der skal stemmes om noget, og KODA må derfor afvente, at Niels Vagn Nielsen har haft mulighed for at gennemgå referatet fra denne generalforsamling, før vi kan foretage os yderligere".

Bent Hesselmann: "Jeg kan ikke finde ud af, hvad det der egentlig betyder rent pengemæssigt. Er det sådan, at han skal have penge fra KODA tilbage fra 1980? Eller hvad?"

Ivan Pedersen: "Det er præcist forelagt sådan her. Niels Vagn Nielsen mener, at KODA har opkrævet penge for plader, der ikke findes lovligt. Niels Vagn Nielsen mener, at KODA har opkrævet beløb for musik, der er udgivet uden hans tilladelse. I aftalelicensen står der netop, at det skal KODA gøre – fordi de skal opkræve bredspektret over det hele – og opkræver de for musik af personer, der ikke er medlemmer – hvad enten han melder sig ud eller ej – så skal KODA opkræve alligevel. Der er jo ikke nogen, der fører repertoirelister over Frandsens Bodega i Haderslev – det er der jo ikke nogen, der gør".

Dirigenten: "Jeg har prøvet med al mulig god vilje at finde ud af, hvori det evt. forslag bestod i den henvendelse, der er indsendt under dagsordenspunktet: Forslag fra medlemmerne. Men jeg har ikke været i stand til det. Jeg har ikke tænkt mig at sætte forslaget – hvis det er et forslag eller henvendelse – til afstemning.

På forespørgsel fra **dirigenten**, om forsamlingen ønskede henvendelsen sat til afstemning, kunne konstateres, at dette ikke var tilfældet. **Dirigenten** konstaterede, at punktet var udtømt.

Ad punkt 6 – Eventuelt

Ingen ønskede ordet under dette punkt.

*

Dirigenten takkede for god ro og orden og gav afslutningsvis ordet til **formanden**, som takkede medlemmerne for fremmødet og indlæggene. Formanden opfordrede medlemmerne til at komme til møderne, hvor vedtægterne skulle drøftes. Også dirigenten blev takket for god mødeledelse.

Dirigenten hævdede herefter generalforsamlingen, som sluttede kl. 17.45.

Erik Nyborg
Dirigent